



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ**

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira  
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad  
Adventum

**Haineuve, Julien**

**Coloniæ Agrippinæ, 1665**

Major perspicuitas in alienis, major in suis cæcitas: Et major in suis  
cæcitas major perspicuitas in alienis.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-44846**

Abilius quam cum ab alio perperam arguimur aut accusamur. Atque hinc

SEPTIMA VERITAS.

Vix alius est malus minus excusabilis, quam qui male accusat alium.

RATIO hæc est inter alias, quod vix est ullus malus minus excusabilis quam qui peccat contra notius naturæ lumen. Sic enim scire & videre magis potest quod peccet; aut si non videt, signum est naturæ valde corruptæ & malignæ.

Sed qui male accusat alium, peccat contra notius naturæ lumen, nempe contra istud quo vix est aliud notius; Ne quid velimus alteri quod nollemus nobis; Nollemus autem sic male accusari, ut dictum est Hæc est enim lex & Prophetæ. Id est, hoc unum vel maxime lex omnis præcipit, hoc unum vel præcipue legum omnes interpretes commendant, urgent, inculcant, nullus ut ignorantiam, impotentiam, aut quidvis demum excuset.

At forte dicit se non ita reum, se non ita culpandum, se non recusatorem argui si se arguendum nosset; Sed hæc est ignorantia sui valde damnosa quæ vel est causa cur alios tam facile quis arguat: vel quod quis alios tam facile arguat, inde seipsum ignorat: Quod utrumque est pestilens & valde arguendum; unde hæc est gemina &

OCTAVA VERITAS

Major perspicacitas in alienis, major in suis cæcitas.

Vel sic ex opposito:

Major in suis cæcitas, major perspicacitas in alienis.

RATIO utriusque est eadem, quod quanto se nosset animus extra se magis profundit, minus de se intus sibi reservat.

Sed cum se nimis ita foras effundit, tunc est major perspicacitas in alienis; & cum minus intra se de se habet, tunc est major in propriis cæcitas. Oportet enim animum sui totius plane compotem, & in se toto collectum ut se suosque

defectus probè agnoscat; Quod SS. Patres fuse passim exponunt: In primis Origenes in illud primi Cantico, Si ignoras te, o pulcherrima inter mulieres, egredere & abi post vestigia gregum. S. Basilus in illud Attende tibi. S. Bernardus in libris de Consideratione ad Eugenium Papam, quem ut applicet ad se cognoscendum, sic primò illum ad se revocat: Cum omnes te habeant, esto etiam tu ex habentibus unus. Quid solus fraudaris munere tui? Usquequo vadens spiritus & non rediens? Usquequo non recipis te, & ipse inter alios vice tua?

Sandtus vero Gregorius in illud Jobi ad suos adversarios: Vos contra me erigimini, & arguitis me opprobriis meis, egregie docet sic perverti ordinem, quando prius aut magis ad alios quam ad nos cognoscendos & accusandos incumbimus, cum nullus alium accusare vel judicare sit aptus qui se prius non judicat. Verba ejus sunt: Ordo quippe erectionis in bono iste est, ut primùm contra nos, postmodum contra malos erigamur. Nam quis contra bonos erigitur, per superbiam inflatur. Contra nosmetipsos enim erigimur, quando mala propria recognoscens, districta nosmetipsos poenitentia ultione ferimus, quando nequam nobis in peccatis parcimus, & nullis erga nos cogitationum blandimentis inclinamur. Qui si districtè prius nostra in nobis mala insequimur, justum quoque est, ut etiam contra aliena mala utiliter erigamur: & ea qua in nobis punimus, etiam in aliis redarguendo superemus. Sed hanc erectionem mali nesciunt, quia se relinquunt, & bonos impetunt. Sibi se intra conscientiam suam mollitie blanda adulationis inclinant, & contra bonorum vitam districtione asperitatis eriguntur. Vnde amicus beati Jobi in ejus flagello timentibus, rectè nunc dicitur: At vos contra me erigimini, id est, vosmetipsos redarguendos relinquitis, & me districtis sententiis increpatis. Qui enim semetipsum prius non judicat, quid in alio rectum judicet, ignorat. Et si novis fortasse per auditum quod rectè judicare debeat: rectè tamen judicare aliena merita non valet, cui conscientia innocentia propria nullam judicii regulam præbet. Hinc est enim quod insidiantibus quibusdam, & puniendam adulteram deducentibus dicitur: Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittit. Ad aliena quippe punienda peccata ibant, & sua reliquerant. Revocantur itaque intus ad conscientiam, ut prius propria corrigant, & tunc aliena reprehendant. Hinc est quod cum tribus

L. 1, c. 5.

Job. 19.

L. 14, c. 13.

Ioann. 8.

Benja-

Benjamin in carnis scelere fuisse obruta: collectus omnis Israel ulcisci iniquitatem voluit, sed samentem semel & iterum in belli certamine ipse prostratus est. Consulto autem Domino si ad ulciscendum ire debuissent, iussum est. Qui iuxta divina vocis imperium perrexit, & semel, & secundo perdidit, & tunc demum peccatricem tribum valde feriens penè funditus exinxit. Quid est quod in ultionem sceleris inflammatur, & tamen prius ipse prostratur, nisi quod prius ipsi purgandi sunt, per quos aliorum culpa feriuntur: ut ipsi jam mundi per ultionem veniant, qui aliorum vitia corrigere festinant: Quod & ipse breviter alibi repetens: Consideremus, inquit, quia aut tales sumus quales nonnullos corrigimus, aut tales aliquando fuimus, etsi jam divina gratia operante ante non sumus, ut tanto temperantius humili cor de corrigamus, quando nosmet ipsos verius in his quos emendamus, agnoscimus. Hoc est videlicet quod pridem dixerat Sapiens, Justus est prior accusator sui, unde ad faciliorem praxim formatur hæc

E 23 <sup>nov.</sup>  
c. 5.

Prov. 18.

### NONA VERITAS.

Si Justus est prior accusator sui, quanto magis injustus?

RATIO est evidens, quia justus non est prior accusator sui, quam quia justum est eum qui accusat alium prius se accusare, quocumque id modo fieri possit: Non enim esset in hoc justus, neque propterea commendaretur à Scriptura, nisi justum & æquum esset ita se prius accusare.

Sed quando injustus accusat alium longe est justus ut se prius accuset, quam quando justus accusat. Nam ubi est amplior accusationis ratio, certè est etiam justior. Quis autem dubitet esse ampliorem in injusto quam justo?

Adde quod, cum injustus in accusando alium facilius peccare possit quam justus, nisi se diligentius temperet: nonne ipsi etiam magis quam justo necesse est ut sibi temperando advigilet? At quo tandem modo aptus se temperare discet nisi se prius accusando & condemnando ut dictum est? Nonne sic Christus Dominus accusantes mulierem temperavit, cum & illis dixit, qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat, & tum illis sua cuique

peccata monstravit, quorum intuitu statim ab accusando cessarunt. Hoc est enim quod inclians se deorsum coram illis digito scribebat in terra, ubi sese inspicientes, inquit sanctus Augustinus, & se nos invementes, recesserunt. Nonne hoc ipsum denique est quod antè Dominus unicuique eorum qui sunt in aliis accusandis nimis præcipites, dixerat: Quid vides festucam in oculo fratris tui, trabem autem qua in oculo tuo est, non consideras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo, frater, sine ejiciam festucam de oculo tuo, ipse in oculo tuo trabem non videns? Hypocrita, ecce primum trabem de oculo tuo, & tunc perspicies ut educas festucam de oculo fratris tui.

Hoc est enim revera hypocritam agere, cum injustus & peccator se non prius inspecto & accusato proximum arguit, nam charitatis vel justitiæ zelo se id putat & præ tendit agere, quod merè fictum & simulatum est, cum si charitate & justitia verè moveretur, à seipso inciperet, & prior esset accusator sui. Si enim justè justus, quanto magis injustus?

Cæterum, hic considerando quanta prudentia Christus evitavit accipitem calumniam sibi ab adversariis paratam vel nimiam mansuetudinis vel nimiam severitatis, apud occurrit dictum S. Hieronymi quo representetur

Epist. 11.  
ad Paul.

### DECIMA VERITAS.

Non multum distat in vitio, vel decipere posse, vel decipi Christianum.

RATIO EST ex eodem sancto Doctore, quia non multum distat in vitio, si vel prudentiam sine simplicitate habueris, vel sine prudentia simplicitatem: cum utrumque Christus conjunxerit dicens, *Esote prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columba.*

Sed vel decipere posse, vel decipi Christianum, est habere prudentiam sine simplicitate, vel simplicitatem sine prudentia.

Ergo alterutrum non multum distat in vitio, proindeque tibi ex æquo vigilandum, ne vel quemquam decipias, vel à quoquam te sinas decipi.

Plenior sententia Divi Hieronymi hæc est: *Habeto simplicitatem columbae ne cuiquam machinor de los; & serpentis astutiam ne alio-*

rum